

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 7297/2023
20.09.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Надежде Видић, Мирјане Андријашевић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Бојан Димитријевић, адвокат из ..., против тужених Јавног стамбеног предузећа „Крагујевац“ из Крагујевца и Града Крагујевца, чији је пуномоћник и законски заступник Градско правобранилаштво Града Крагујевца, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиље, изјављеној против решења Вишег суда у Крагујевцу Гж 1982/21 од 15.09.2022. године, на седници одржаној 20.09.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиље изјављеној против решења Вишег суда у Крагујевцу Гж 1982/21 од 15.09.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиље изјављена против решења Вишег суда у Крагујевцу Гж 1982/21 од 15.09.2022. године.

Образложење

Пресудом на основу признања Основног суда у Крагујевцу П 9984/20 од 13.01.2021. године, ставом првим изреке, обавезани су тужени да тужилји на име накнаде штете по основу незаконите наплате накнаде за вођење матичне евиденције за период од октобра 2017. године до закључно са јуном 2020. године солидарно исплате појединачне новчане износе са законском затезном каматом на сваки појединачни износ, као у његовом садржају. Ставом другим изреке, обавезани су тужени да тужилји на име накнаде трошкова парничног поступка солидарно исплате 6.000,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Ставом трећим изреке отказано је рочиште за главну расправу у спору мале вредности заказано за 19.01.2021. године.

Решењем Вишег суда у Крагујевцу Гж 1982/21 од 15.09.2022. године, преиначено је решење о трошковима поступка садржано у ставу другом изреке пресуде на основу признања Основног суда у Крагујевцу П 9984/20 од 13.01.2021. године, тако што је обавезана тужилја да туженима накнади трошкове парничног поступка у износу од 6.000,00 динара.

Против правноснажног решења донетог у другом степену тужиља је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, с предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној применом члана 404. став 1. ЗПП.

Тужени су дали одговор на ревизију.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 18/20), Врховни суд је утврдио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији, као о изузетно дозвољеној на основу чл. 404. став 1 ЗПП. Наиме, ревизијом се оспорава одлука о трошковима поступка. С обзиром на то да суд по окончању спора, у сваком конкретном случају, у зависности од исхода спора, на основу поднетих захтева странака, одлучује о трошковима поступка, ценећи одредбе Закона о парничном поступку, то нису испуњени услови за одлучивање о дозвољености и основаности ревизије, јер није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, нити је потребно ново тумачење права. Из напред наведених разлога, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Одлучујући о дозвољености ревизије на основу одредбе члана 410. став 2. у вези члана 420. ЗПП, Врховни суд је утврдио да ревизија тужиље није дозвољена.

Чланом 420. став 1 ЗПП, прописано је да странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим се поступак правноснажно окончава, док је ставом 6 прописано да се у поступку поводом ревизије против решења сходно примењују одредбе овог закона о ревизији против пресуде.

Одредбом члана 28. став 1. ЗПП је прописано, да ако је за утврђивање стварне надлежности, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним у овом закону меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева, а одредбом става 2. овог члана, да камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају се у обзир ако не чине главни захтев.

С обзиром да је ревизија изјављена против решења којим је одлучено о трошковима поступка, то ревизија изјављена против ове врсте одлуке, сходно чл. 410. став 2 тачка 5 у вези чл. 420 ЗПП, није дозвољена.

Имајући у виду наведено, на основу чл. 420. став 6 у вези са чланом 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**